

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulío tis Epikrateias (Grecja) w dniu 11 marca 2010 r. — Amaltheia I Naftiki Etaireia przeciwko Ypourgos Emporikis Naftilias

(Sprawa C-129/10)

(2010/C 134/39)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulío tis Epikrateias (Grecja)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Amaltheia I Naftiki Etaireia

Strona pozwana: Ypourgos Emporikis Naftilias

Pytania prejudycjalne

Czy przepisy art. 1 i 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3577/92 z dnia 7 grudnia 1992 r. dotyczącego stosowania zasady swobody świadczenia usług w transporcie morskim w obrębie państw członkowskich (kabotaż morski) (Dz.U. L 364, s. 7) interpretowane w zgodzie z zasadą swobody świadczenia usług pozwalają na przyjęcie przepisów krajowych, na podstawie których armatorzy mogą świadczyć usługi kabotażu morskiego tylko po uprzednim uzyskaniu zezwolenia administracyjnego, które wydawane jest w ramach systemu udzielania zezwoleń mającego na celu sprawdzenie między innymi czy przy wzięciu pod uwagę sytuacji istniejącej w określonym porcie zadeklarowane przez armatora trasy mogą być obsługiwane z zachowaniem bezpieczeństwa statku i porządku w porcie oraz sprawdzenie czy statek objęty wnioskiem o udzielenie zezwolenia znajduje się w odpowiednim stanie aby bez trudności przybyć do określonego portu w czasie zadeklarowanym przez armatora jako zamierzona chwila wykonania określonej trasy ale kryteria, na podstawie których kwestie te podlegają ocenie przez administrację publiczną i w szczególności okoliczność, że jest więcej armatorów zainteresowanych określoną przystanią w tej samej chwili w tym samym porcie nie zostały ustalone?

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2010 r. — Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-130/10)

(2010/C 134/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski (przedstawiciele: E. Perillo, K. Bradley, A. Auersperger Matić, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 1286/2009 ⁽¹⁾ z dnia 22 grudnia 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 881/2002 ⁽²⁾ wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami;

— utrzymanie w mocy rozporządzenia Rady (UE) nr 1286/2009 do chwili zastąpienia go innym aktem prawnym;

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Parlament Europejski utrzymuje, że rozporządzenie Rady (UE) nr 1286/2009 z dnia 22 grudnia 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami jest nieważne z następujących powodów:

— zważywszy na jego cel i treść, właściwą podstawą prawną do wydania rozporządzenia byłby art. 75 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

— alternatywnie, przesłanki do skorzystania z art. 215 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie zostały spełnione, ponieważ nie przedstawiono żadnej właściwej propozycji, a Rada nie przyjęła wcześniej decyzji zgodnie z tytułem V rozdział 2 Traktatu o Unii Europejskiej.

Jeśli Trybunał stwierdzi nieważność zaskarżonego rozporządzenia, Parlament wnosi jednak o to, by Trybunał skorzystał ze swej swobody uznania i utrzymał w mocy zaskarżone rozporządzenie, zgodnie z art. 264 akapit drugi TFEU aż do chwili zastąpienia go innym aktem prawnym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 346, s. 42.

⁽²⁾ Dz.U. L 139, s. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg Leuven (Belgia) w dniu 15 marca 2010 r. — 1. Olivier Paul Louis Halley, 2. Julie Jacqueline Marthe Marie Halley oraz 3. Marie Joëlle Armel Halley przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-132/10)

(2010/C 134/41)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg Leuven

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Olivier Paul Louis Halley,

Julie Jacqueline Marthe Marie Halley,

Marie Joëlle Armel Halley

Strona pozwana: Belgische Staat

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 137 ust. 1 nr 2 kodeksu podatku od spadków w związku z art. 111 kodeksu podatku od spadków, na podstawie których termin przedawnienia dla podatku od spadków od akcji imiennych wynosi dwa lata, gdy rzeczywiste centrum zarządzania spółką znajduje się w Belgii, podczas gdy ten termin przedawnienia wynosi dziesięć lat, gdy rzeczywiste centrum zarządzania spółką nie znajduje się w Belgii, są zgodne z art. 26, 49, 63 i 65 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte d'appello di Torino (Włochy) w dniu 15 marca 2010 r. — SCF Consorzio Fonografici przeciwko Marcowi Del Corso

(Sprawa C-135/10)

(2010/C 134/42)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte d'appello di Torino

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym:

Strona skarżąca: SCF Consorzio Fonografici

Strona pozwana: Marco Del Corso

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy Konwencja rzymska o ochronie praw pokrewnych z dnia 26 października 1961 r., porozumienie TRIPs (The Agreement on Trade Related Aspects of Intellectual Property Rights), Traktat WIPO (World Intellectual Property Organization) o artystycznych wykonaniach i fonogramach (WPPT) są bezpośrednio stosowane we wspólnotowym porządku prawnym?
- 2) Czy powyższe źródła jednolitego prawa międzynarodowego są również bezpośrednio stosowane w stosunkach prywatnoprawnych?
- 3) Czy odpowiednie pojęcia „publicznego udostępnienia” zawarte w przywołanych konwencyjnych aktach prawnych są zbieżne z pojęciami wspólnotowymi zawartymi w dyrektywach 92/100/WE i 2001/29/WE; jeżeli nie, które źródło prawa ma pierwszeństwo?
- 4) Czy bezpłatne nadawanie fonogramów w celach niezarobkowych w prywatnych gabinetach stomatologicznych, w których prowadzona jest działalność gospodarcza typowa dla wolnych zawodów, z korzyścią dla klientów, niezależnie od ich woli, stanowi „publiczne udostępnienie”, lub „podanie do publicznej wiadomości” dla celów stosowania art. 3 ust. 2 pkt b) dyrektywy 2001/29/WE?
- 5) Czy taka działalność nadawania daje producentom fonograficznym prawo do otrzymania wynagrodzenia?